UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Regulo ep[iscop]o Cap[itulum]. xv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

eo ꝓſtratus gratiā impetraret: iubet vt ad ſan-
ctum germanū pergat: ⁊ quicquid ille ſibi iuſ-
ſerit adimpleat. Euigilans igiť ad ſanctū ger-
manū vēit: ⁊ ſibi viſa narrās veniā cū baptiſma
te poſtulauit: ꝑrexerunt ergo ad tumulū ſancti
concordij: ⁊ remoto lapide plures inuenerunt
ſerpentes qui .x. pedū longitudinē excedebāt.
Quos germanus ad talē locū abire iuſſit vbi
nemini nocere poſſent. Sicqꝫ mamertinus ba-
ptizatus eſt ⁊ cōfeſtim ſanatꝰ. Factuſqꝫ eſt mo
nachus: ⁊ deinde abbas monaſterij ſancti ger-
mani: vbi ſanctus alodius abbas fuit. Quadā
vice monachi eius viſe laqueū tetenderūt: quia
ouibus inſidiebať: quē nocte irruēs capta deti
nebať. Quod abbas ꝓſciēs de lecto ſurrexit: ⁊
viſe cōpatiens ipam exoluit: ⁊ ne amplius ad
oues redire ꝓſumeret imperauit. Beſtiaqꝫ de-
inde patris mādata adimplere curauit. Latro
nes quidā cū eū expoliaſſent ſolum ei palliolū
dimiſerūt: qui nūmū in palliolo ligatū inueni-
ens latrones reuocat: vt etiā denariū illum ſibi
forte neceſſariū accipiant. Qui reuerſi pallium
cum denario abſtulerunt: ⁊ nudū penitus di-
miſerūt. Feſtināteſqꝫ ad ſuas latebras fugere
tota nocte vagātes mane diuinitꝰ ad cellā eius
inuēti ſunt. Quos ille benigne ſuſcipiēs ad pe
nitētiā adduxit: ⁊ ſibi ab eis ablata recepit. Cū
aūt ad monaſteriū de fontaneto veniſſet ad in-
ſtātiā fratrū die dñico palmaꝝ miſſam eis ſolē
niter celebrauit. Et eodē ſero egrotare incipi-
ens die paſceue ſpm̄ xp̄o emiſit: videlꝫ .iij. kaľ.
aprilis. Cuiꝰ corpus dū antiſiodoꝝ ſepeliēdum
portareť venientes ad quādā villā nullo mō il-
lud inde mouere potuerūt: donec quidā carce-
ratus fractis vinculis liber exiliit: ⁊ ad corpus
veniens illud cum alijs vſqꝫ ad vrbem deporta-
uit: vbi in eccleſia ſancti germani ſepultus eſt.

¶ De ſancto Quirino martyre. Cap. xiiij.

Quirinus tribunus martyr paſſus ē rome ꝑſecutione traiani ſub aureliano comite vtri
uſqꝫ militie. Qui tribunꝰ cū btm̄
hermetē vrbis ꝑfectū in domo in
cuſtodia detineret: btm̄ quoqꝫ alexādrū papā
alibi in artiſſimo carcere vinculis mancipatū ꝫ
haberet: ⁊ cū quirino dudū de fide noſtra collo
quiū habuiſſet. Alexander nocturno ſilentio a
quodā puero qui faculā ferebat ardētē e carce
re ꝑ feneſtrā educiť: ⁊ ad domum quirini dedu
ctus in cuſtodiā hermetis intromittiť. Qđ qui
rinus cernēs credere cepit: ⁊ alexādro ꝓmiſit
vt ſi filiā eiꝰ balbinā habētē in collo ſtruma libe
rare poſſet: ipſe vna ſecū fidē xp̄i ſuſciperet. Ale
xander ꝑo filie ſue ſanitatē ſpopōdit eiqꝫ man
dauit: vt puellā ad ſe in carcerē ſuum deferret.
Abeūteqꝫ quirino alexāder ad carcerē ſuum a
puero reductꝰ eſt clauſis ianuis cuſtodie vtri-
uſqꝫ tā alexādri videlꝫ ꝙ hermetis. Cū aūt qui
rinus filiā ſuā alexandro ad carcerē ſuum ad-
duxiſſet: ⁊ obſeratis ianuis ipm̄ ibidē reperiſ-
ſet magis obſtupuit. Cuius boiā exoluēs filie
ſue impoſuit moxqꝫ puella ſanitatē recepit: ſic-
qꝫ quirinꝰ ⁊ filia eiꝰ balbina cū oībus qui in cu-
ſtodia eius tenebantur fidē ſuſceperunt ab ale
xādro papa baptizati: vt in eiꝰ narrabiť paſſiōe
v. noň. maij. Quod audiēs aurelianus qui locū
imꝑatoris abſentis in vrbe tenebat quirinū de
tineri mandauit. Cui xp̄m confitenti linguā fe
cit abſcidi ⁊ in equuleo leuari. Qui cū nihiloſ-
minus loquēs iniurias ꝓrumperet iudicis ꝑce
ſis ſibi manibꝰ ac pedibꝰ decollari eundē man-
dauit: ⁊ corpꝰ canibꝰ iactari: qđ tñ occulte xp̄ia
ni rapiētes via apia ſepelierūt .iij. kaľ. april.

¶ De ſancto Regulo ep̄o Cap. xv.

Regulus ep̄s natione grecus iohannis euāgeliſte
apud epheſum diſcipulus fuit:
Quo in pathmos inſulā relega
to athenas veniēs dionyſio ad-
heſit cū quo romā perrexit: et
vna ſecum ⁊ cum ſanctis ruſtico ⁊ eleutherio a
btō papa clemēte ad gallias ꝓdicatiōis grā de
ſtinať: qui primū arelatū deuenit: vbi a ſctō dio
nyſio xp̄i noīe inuocato idolū martis deſtruiť: ⁊
multis cōuerſis tēplū illud in honorē aploꝝ pe
tri ⁊ pauli cōſecrať: miſſis ꝙ̄ ſocijs ſuis ad di-
uerſas vrbes ipe dionyſiꝰ ſctō regulo arelateñ.
ciuitati ordinato ep̄o pꝛius acceſſit: vbi cū ru-
ſtico ⁊ eleutherio martyrij palmā ſuſcepit. Eo-
dē aūt die quo paſſi ſunt: dū miſſam regulus in
arelato celebraret ⁊ noīa iſtoꝝ martyrū inaduer
tenter in canone cū alijs ſctis recitaſſet miratꝰ
qđ dixerat vidit in altari .iij. colūbas ipoꝝ mar
tyrū noīa cōſcripta in roſtris habentes. Qua vi
ſione cognoſcēs ſctōs ꝑ martyriū migraſſe cō-
miſſo pplo cuidā felici ep̄o pꝛius acceſſit: ⁊ a
xp̄iana matrona olīꝫ dionyſij diſcipula catulla
noīe hoſpitio ſuſceptꝰ: martyres xp̄i eadē die
qua viſionē viderat paſſos fuiſſe cōparuit: ⁊ ſu
ꝑ eoꝝ corpa baſilicā edificauit. Inde ſiluane-
ctēſem ciuitatē ire diſponēs in villa lauria ido
lum mercurij baculo cōminuēs: pplm̄ cōuertit:
⁊ baſilicā dei genitricis ibidē ꝯſtruxit. ¶ Poſt
hec in ciuitate ſiluanectēſiū a filio cilicie cōſan
guinee catulle ꝓdicte a demone obſeſſo imūdū
ſpm̄ in ſpē veſpertilionis eiecit: q̄ cū aſinū ſcti in
trare veller: aſinus miraculoſe pede crucē in ter
ra ſignauit: ⁊ demon euanuit. In introitu etiam
ipſius vrbis oſtia carceris leui baculi ictu fe-
riēs reſerauit: ⁊ xp̄ianos detētos abſoluit. quē
dum ꝑfectus quereret puniēdū: a ſctō dionyſio
⁊ ſocijs noctu in ſomnis morte ſibi comminata
terriť: ⁊ ne regulo noceat admoneť. Qui cū ma
ne ꝓ eo mitteret: vt doctrinā ſalutꝭ ſuſciperet: au
diēs ꝙ regulo īgrediēte tēplū oīa idola corruiſ
ſent: ⁊ ꝙ ex hoc ipꝫ pōtifex occidere vellet ep̄m.

quidē ab eoꝝ furore defendit: ⁊ fide ꝑcepta templū illud in honore beate virginis dedicandū obtinuit: oēmq; populum baptizare fecit.

¶ Poſt hec cuꝫ die quadā ſanctus in villa ruliaco ꝑdicaret: multitudis ranaꝝ garulitate prepedit⁹: ranis illis vni excepte perpetuū ſilētiū impoſuit: qḋ vſq; in p̄ſēti in ipo loco miraculoſe permanſit. Quieuit in pace anno. lx. etatis ſue. iiij. kalen. aprilis. ſepultus in vrbe arelateñ. in eccleſia apoſtoloꝝ quā ibidem conſecrauit.

¶ De ſancto Amos propheta. Cap. xvi.

AMos propheta nō fuit pater iſaie: vt plures putāt. Nam iſaias nobili genere nobili parēte exortus eſt. hic aūt paſtor et ruſticus fuit aliiſq; lr̄is ꝙ ille apd hebreos ſcribit: vt hieronymus tradit: q̄ litteraꝝ differentia apud latinos nō habet. Fuit autē cognatio huius ex oppido thecua: qḋ ſex millibus a bethleem diſtat: curāq; gerens pecorum in latitudine cāpoꝝ q̄ ꝓximi ſunt oppido thecue: in q̄bus humi arido atq; arenoſo nihil oīno frugū gignit: ſed vberrimis paſcuis abūdāt: ⁊ iō cuncta ſunt paſtoribus plena: ⁊ ſterilitatis terre cōpenſat pecoꝝ multitudie. Ex numero iſto paſtoꝝ fuit amos imperit⁹ ſermone: ſed plenus ſciā. Prophetauit aūt iiſdē tēporibus q̄b⁹ ioel: naū: ionas: oſee: iſaias: ſꝫ aliquātulū exorſus eſt ꝓphetare ante iſaiā: videlicet tēporib⁹ hieroboā filii ioas regis iſrael ⁊ amaſie regis iuda. Miſſuſq; eſt vt cōtra gētes illas que ei⁹ lectione cōprehendunt irā dei venturā denūciaret: ⁊ maxie cōtra. x. trib⁹ iſrl': vt euerſionē domus hieroboā ⁊ calamitatē populi prediceret. Qḋ cū ſignificaſſet amaſias ſacerdos bethel hieroboā regi ex mādato ipſius ꝓhibuit amos ne vltra in regno. x. tribuū prophetaret. Cū aūt amos ceſſare nollet: dicēs ſe nō eſſe ꝓphetā ſed paſtorē miſſum a dn̄o frequēter illuꝫ amaſias plagis afflixit. Tandē fili⁹ eius ozias frequēter eū increpās: vecte per tēpora tranſfixit: ⁊ ſemiuiuus in terrā ſuam deductus poſt dies aliquot dolore vulneris expirauit pridie kalen. aprilis. Sepultus eſt cū patribus ſuis. Hec hieronymus ⁊ ioſephus. hic propheta ex numero. xii. prophetarū eſt qui in ſanctoꝝ patrum catalogo Eccl'. xlix. c. conſcribuntur.

¶ De ſancto Amos abbate. Cap. xvii.

AMos abbas in deſerto ſcythi pater fuit quaſi. M. ccccc. monachoꝝ cenobii qḋ dicebat tebarnēſe: q̄ erāt ingētis abſtinentie viri habentes vſui indui collobiis quaſi ſaccis lineis ⁊ pelle confecta a collo poſt tergū ⁊ latus deſcendēte cōtegi: cucullis etiā caput operiri maxime cū ad ſumēdū cibū veniebat: eiſq; faciē velare: ne alius alium parti⁹ eſcā ſumentē deꝓhēderet: habētes ſummum ſilentiū: ita vt nec putaret eſſe in illo loco quiſq; hoīm vbi ſedebat ad mēſas. Et oīs eoꝝ congregatio ſic erat poſita in multitudine: ac ſi eoꝝ quiſq; fuiſſet in ſolitudine dum ita lateret vniuſcuiuſq; abſtinētia: vt ab alio cognoſci non poſſet. Sedebāt ad mēſes cōtinētes magis ꝙ cibos ſumētes: vt nec defuiſſe mēſis nec ventri ſatiſfeciſſe viderent: q2 maior vtus eſt his abſtinere q̄ in oculis habent: ⁊ manibus. ¶ Poſt gubernatā ſ̄o ⁊ regulatā cōgregationē ad deſertū nitrie acceſſit: vbi dū eſſet: rogauit duos ad ſe venientes: vt ſibi doliū a ciuitate deferrēt neceſſariū ad aquā colligendā: illiq; ꝓmiſerūt. Recedentes autem alterum eorum penituit: ⁊ deferre recuſauit: eo ꝙ per deuexa et prerupta montiū nollet camelū lōgo itinere: ⁊ ꝑiculo exponere. Alter vo nō habēs camelū cū deuotiōe portauit aſino: qḋ ita leuiter aſin⁹ tulit: ac ſi nullo pōdere onerat⁹ incedēs. Qui dū ad cellā deuenit: amos illū gratāter excepit: eiq; camelum comitis ſui mortuum eſſe nunciauit: eo ꝙ promiſſuꝫ attēdere noluit. Illeq; reuerſus ita eueniſſe comperuit. Quieuit in domino vir dei pridie kalen. aprilis. hec in vitis patrum.

¶ De ſancto Amonio abbate. Cap. xviii.

AMonius abbas in deſerto interiori nitrie plen⁹ charitate habitauit cū duob⁹: q̄ ſibi carne ⁊ ſpū fratres erāt. Quoꝝ alter euſebius: alter eutimus vocabat: tertiū q̊ germanuꝫ dioſcoꝝ nomie habuit: qui eṗs fuit: hic aūt fratres ſuos predictos ⁊ alios monachos: ac ſi nutrix filios cōfouebat: qui ⁊ monaſterium muro vallatum cōſtruxerat: in quo ⁊ puteum foderat oībuſq; neceſſariis inſtruxerat. Et dum quidaꝫ frater ſaluari volēs ad eū veniſſet q̄rēs cellulā vacātem in qua habitare poſſet: īpoſuit ei vt ſe in ſuo cenobio expectaret: donec ad requirēdū accederet. Abiēſq; ꝓcul ab eo loco ſibi cellulaꝫ paruiſſimā fecit: in q̄ habitare cepit: ⁊ fratri q̄ aduenerat monaſteriū cū oībus q̄ in eo fuerāt reliq̄t. Sed ſi plures fuiſſent q̄ ad eū veniſſent ſaluari cupiētes: vir ſanctus oībus fratrib⁹ ꝯgregatis: ⁊ cū alacritate eū iuuātibus locellum vna die conſtruebat. Et dū aduene qui venerāt ad eccleſiam vel ad refectionem inuitati eſſent vnuſquiſq; de fratrib⁹ amonii de ſuis cellulis neceſſaria ꝓferebāt: ⁊ nouas cellulas conſtruebāt: ita vt nihil vtēſiliū que requirūtur deeſſet: nec tamen cuiuſq; collatio nota foret. Regreſſi ergo hi quibus cellule fuerāt preparate: eas ingreſſi oīa inueniebāt que ad vſum neceſſaria erant. Et hec ipſa amonius ſepius ſumma charitate iterauit. Hec in vitis patrum.

¶ De ſancta Balbina virgine. Cap. xix.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN